

CAPITOLUL

ŞAPTE

Ar trebui să dau puțin timpul înapoi...

Marko!

← Țsta-i tata, pe vremea când nu era încă tata.

Tata a crescut pe WREATH, o lună fermecată prinsă într-un război nesfârșit cu LANDFALL, planeta pe care o orbitează.

Forlasu la hurdo kaj venu tien!

Jes, panjo.

Oricum ar fi fost, ducea o viață destul de bună.

Pravi dorso, Rumfer!

Vedeți voi, când s-a născut
tata, Wreath și Landfall deja
își purtau războiul
în altă parte a galaxiei.

Linia întâi se mutase în
RĂZBOAIE PRIN PROCURĂ
purtate la distanță,
alimentate în mare parte
de recruți fără noroc sau
de forțe mobilizate de pe
alte lumi.

Ura dintre marile puteri nu se stinsese,
dar cetățenii de rând nu-și mai prea
băteau capul cu vărsarea neconținută
de sânge.

Însă tatăl meu
nu provenea
dintr-o familie
de rând.

Părinții lui nu i-au zis nimic,
dar scopul lecției lor
era evident.

„Să nu uți niciodată.

Să nu-i uți niciodată pe
nenumărații eroi care au
sacrificat atât de mult.

Și, cel mai important,
să nu le uți niciodată
pe jigodiile alea înaripate.

Așa că, da, asta se întâmpla pe atunci.

Oameni
buni, v-o
prezint pe
Alana.

Soția
mea.

Sankta
fek.

Voiam să mă asigur
că toată lumea
e pe aceeași lungime
de undă înainte să
trec mai departe.

